

Multașteptatei

Ion Minulescu

De când te-aștept!...
Sunt ani...
Și anii, ce lungi îți par când n-ai cu cine
S-ascuți ciudatele romane ce plâng viorile-n surdine...
Și violetele apusuri ce triste-ți par când n-ai cui spune
Ce-nfiorări plutesc în zare
Și-n plânsul celor patru strune!...

.....

Te-am așteptat la-ncrucișarea potecilor pe care-alt'dată
Multașteptatele amante soseau grăbite să-și sărute
Amanții,
Ce-așteptau în umbră, tăcuți ca niște statui mute...
Și câte primăveri, de-a rândul, castanii roșii nu-mi vestiră
Că nimeni n-a trecut pe-acolo
Și-n zare nimeni nu s-arată!...

Te-am așteptat pe țărmul mării -
Pe țărmul nalt ca și terasa
Castelului regesc, pe care un prinț și-ar aștepta mireasa...
Dar valurile, știutoare de soarta celor ce porniră
Spre țărmul unde stam de strajă,
Când le-ntrebai ce știi de tine,
Îmi spuseră c-aștept zadarnic...
Și azi viorile-n surdine...
Ce-mi plâng ciudatele romane
Mai trist de cum le plânse ieri,
Par lacrimi picurate-n cupa netălmăcitelor dureri...